

Argentyńska bomba szybująca

#Lotnictwo wojskowe #Przemysł zbrojeniowy 26 maja 2009

W czasie majowych pokazów lotniczych, organizowanych przez wojsko w bazie Morón, zaprezentowano po raz pierwszy publicznie bombę szybującą Dardo II.

Pierwsza publiczna prezentacja miała miejsce w czasie pokazów lotniczych w pierwszy

Nowa bomba, wzorowana na amerykańskich AGM-154 (do której jest zewnętrznie bardzo podobna, choć prawie dwukrotnie lżejsza), była rozwijana pod kryptonimem FAS-850, od poprzedniej dekady przez Dirección de Sistemas, jednostkę badawczą przy uniwersytecie w Kadyksie.

W 2003 odbył się pierwszy lot bomby, pod samolotem Mirage IIIC (nr C-717). Obecnie są również przystosowane do wykorzystania przez Douglasy A-4AR Fightinghawki. Mogą je więc wykorzystywać oba podstawowe modele argentyńskich samolotów bojowych wojsk lotniczych.

Zdjęcie przedstawiające Dardo II podwieszoną pod Mirage IIIC, w czasie jednego z lotów

Dardo II ma masę 250 kg, z czego połowę stanowi ładunek wybuchowy. Przy zrzuć z wysokości 10 000 m, bomba jest w stanie zniszczyć cel w odległości 40 km. W przypadku planowanego dodania silnika rakietowego, zasięg wzrośnie do 70 km. Dużą precyzję zapewnia naprowadzenie GPS.

Maksymalna wysokość zrzutu dla argentyńskiej bomby wynosi ponad 16 km. Maksymalna prędkość lotu to 1100 km/h, a zrzutu - 1020 km/h. Minimalna prędkość, przy jakiej można użyć Dardo II, wynosi 370 km/h.

Na podstawie informacji Juana Carlosa Cicalesiego - Santiago Rivasa.

Pierwsza, publiczna prezentacja miała miejsce w czasie pokazów lotniczych w pierwszych dniach maja. Bomba o masie ćwierć tony, ma długość 2,2 m oraz szerokość 26,5 cm

Nowa bomba, wzorowana na amerykańskich AGM-154 (do której jest zewnętrznie bardzo podobna, choć prawie dwukrotnie lżejsza), była rozwijana pod kryptonimem FAS-850, od poprzedniej dekady przez Dirección de Sistemas, jednostkę badawczą przy uniwersytecie w Kadyksie.

W 2003 odbył się pierwszy lot bomby, pod samolotem Mirage IIIC (nr C-717). Obecnie są również przystosowane do wykorzystania przez Douglasy A-4AR Fightinghawki. Mogą je więc wykorzystywać oba podstawowe modele argentyńskich samolotów bojowych wojsk lotniczych.

Zdjęcie, przedstawiające Dardo II podwieszoną pod Mirage IIIC, w czasie jednego z lotów testowych. Obecnie uzbrojenie to może być również wykorzystywane przez A-4AR. Trwają również próby na Super Etendardach lotnictwa marynarki wojennej / Zdjęcie: Santiago Rivas

Dardo II ma masę 250 kg, z czego połowę stanowi ładunek wybuchowy. Przy zrzućcie z wysokości 10 000 m, bomba jest w stanie zniszczyć cel w odległości 40 km. W przypadku planowanego dodania silnika rakietowego, zasięg wzrośnie do 70 km. Dużą precyzję zapewnia naprowadzenie GPS.

Maksymalna wysokość zrzutu dla argentyńskiej bomby wynosi ponad 16 km.
Maksymalna prędkość lotu to 1100 km/h, a zrzutu - 1020 km/h. Minimalna prędkość,
przy której można użyć Dardo II, wynosi 370 km/h.

Na podstawie informacji Juana Carlosa Cicalesiego - Santiago Rivasa.

© Wszelkie prawa zastrzeżone, 2007-2025 Altair Agencja Lotnicza Sp. z o. o